

балансу між усіма структурними підрозділами фірми; використання ефекту синергізму інноваційної діяльності як єдиної системи. [3, с.70].

Розроблення інноваційної стратегії передбачає прийняття стратегічних завдань (цілей), оцінку можливостей та ресурсів для їх використання; аналіз альтернатив; підготовку конкретних програм, проектів, бюджетів; оцінку сильних та слабких сторін діяльності суб'єктів з урахуванням обраних цілей.

Література

1. Воронова О.Н., Пузонова Е.П. Внешнеэкономическая деятельность: организация и управление: учебное пособие. М.: Экономить, 2007. – 495 с.
2. Гапоненко А. Л., Пакрухин А. П. Стратегическое управление: Учебник / А. Л. Гапоненко, А. П. Пакрухин. — М.: Омега-Л, 2004. — 472 с.
3. Дроздова Г.М. Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності підприємства: Навч. Посібник. К.: ЦНЛ, 2012. – 172 с.
4. Закон України "Про торгово-промислові палати в Україні" (1997 р.)
5. Пішеніна Т. І., Костюк В. К. Концептуальні основи формування ефективного механізму конкурентоспроможності підприємств [Електронний ресурс] / Т. І. Пішеніна, В. К. Костюк // Економічні інновації: Зб. наук. пр. – Одеса: ІПРЕЕД НАН України, 2014. – Вип. 57. – С. 305

РОЛЬ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ЕКОНОМІЧНОМУ РОЗВИТКУ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

*Олійник Т.Г., старший викладач кафедри економіки підприємств
Миколаївський національний аграрний університет*

Зовнішньоекономічна діяльність є одним із найважливіших напрямків розвитку аграрних підприємств. Завдяки їй забезпечується покриття потреб країн світового співтовариства у сировині, матеріалах, обладнанні та

устаткуванні, товарах широкого вжитку, послугах. Разом з тим вона виступає невід'ємним напрямом розвитку багатьох великих, середніх та малих підприємств, які існують в аграрному виробництві.

В сучасних умовах зовнішньоекономічна діяльність – це діяльність, яка являє собою систему економічних відносин, які складаються при обміні ресурсами між країнами та їх економічними суб'єктами [1].

Основними мотивами розвитку зовнішньоекономічної діяльності на рівні аграрного підприємства можуть бути: розширення ринку збуту своєї продукції за національні межі з метою максимізації прибутку; закупка необхідної сировини, комплектуючих виробів, нових обладнань; залучення іноземних інвестицій з метою модернізації виробництва, зміцнення експортного потенціалу і конкурентних позицій на світових товарних ринках; участь в міжнародному розподілі праці, спеціалізації і кооперуванні виробництва з метою успішного розвитку своєї економіки [2].

Нині, серед численної кількості проблем та перешкод на шляху розвитку зовнішньоекономічної діяльності в Миколаївській області, в Україні в цілому, можна визначити такі: більш високий рівень державного регулювання у порівнянні з іншими країнами; нестабільність законодавства в цілому та законодавчої бази відносно здійснення зовнішньоекономічної діяльності. політична та економічна нестабільність в державі; недостатньо розвинута система міжнародних банківських розрахунків; низький імідж українських підприємств як міжнародних партнерів на закордонних ринках; низька конкурентоспроможність продукції вітчизняного виробництва, що більшою мірою зумовлена недостатнім рівнем якості в порівнянні з іноземними товарами-аналогами; недостатня кваліфікація персоналу, зайнятого в управлінні зовнішньоекономічною діяльністю [3].

На підставі виявлених проблем, можна сформулювати основні заходи щодо розвитку зовнішньоекономічної діяльності в Україні: визначення основних пріоритетів розвитку країни та формування законодавчої бази зовнішньоекономічної діяльності відповідно до державних інтересів, а не

інтересів окремих суб'єктів; створення потужного експортного сектору завдяки високотехнологічним, наукомістким галузям машинобудування, агропромислового комплексу, видобувній та металургійній галузі промисловості; зміцнення та забезпечення конвертованості національної валюти; створення гнучкої податкової, цінової, депозитної, кредитної, фінансової та валютної політики, що стимулює диверсифікацію експортно-імпортних операцій; залучення іноземних інвестицій на вигідних засадах для економіки країни та за умов оптимального контролю з боку державних органів, який би забезпечував недопущення недобросовісного ведення бізнесу з боку іноземних суб'єктів; використання новітніх технологій в галузях народного господарства, перейняття іноземного досвіду як розвинених країн, так і тих що розвиваються.

Отже, на основі проведених досліджень, можемо зробити висновки, що зовнішньоекономічна діяльність аграрних підприємств - це сфера господарської діяльності, пов'язана з міжнародною виробничою й науково-технічною кооперацією, експортом і імпортом сільськогосподарської продукції, виходом підприємств на зовнішній ринок.

Література

1. Рум'янцев А. П. Зовнішньоекономічна діяльність : навч. посіб. / Рум'янцев А. П., Рум'янцева Н. С. – К. : Центр навчальної літератури, 2004. – 384 с.
2. Дідківський М.І. Зовнішньоекономічна діяльність підприємств: навчальний посібник / М.І. Дідківський. – К.: Знання, 2006.-580 с.
3. . Саблук П.Т. Кардинальні напрями вирішення економічних проблем в АПК / П.Т. Саблук // Економіка АПК. – 2005. – № 5. – С. 3-8.